उदजीवदित्यादि। ततः सुमित्राभूर्लक्ष्मणः उदजीवत् प्रत्यु १७ सर्गः
ज्जीवितवान् तञ्च जीवितं भ्राता रामः आयतं दीर्घकालमश्लि ज॰म॰
ष्यत् आलिङ्गितवान् मूर्द्धनि च सम्यगुपाशिङ्घत् आघ्रातवान्
शिघि आघ्राणे निरामयञ्च कुशलमपृच्छत् पृष्टवान् किं व्यपगता
पीडेति ॥ ९५ ॥

उदजीवदित्यादि सुमित्राभूर्लक्ष्मणउज्जीवितवान् मातृ भ॰
नामसङ्कीर्त्तनं पराजितत्वेनापकर्षात् भ्राता रामआयतं दीर्घ
कालं तं लक्ष्मणमालिङ्गितवान् श्लिषौयल्लृञिआलिङ्गन मूर्द्धनि च
सम्यगाघ्रातवान् शिघ्याघ्राणे स्नेहाभिव्यञ्जकमिदं निरामयं पीडा
याअभावञ्च पृष्टवान् आमयस्याभावइत्यव्ययीभावः ॥ ९५ ॥

ततः प्रोदसहन् सर्व्वे योद्धुमभ्यद्रवन् परान्।
अकृच्छ्रायत च प्राप्तौ रथेनान्येन रावणः ॥ ९६ ॥

ततइत्यादि। पुनः सर्व्वएव रामादयोयोद्धुं प्रोदसहन् ज॰म॰
प्रोत्साहितवन्तः सहमर्षणइति चौरादिकः परस्मैपदी आधृ
षाद्वेति णिज्भवति नतु भौवादिकः तस्यात्मनेपदित्वात् रावण
श्चान्येन रथेन प्राप्तस्सन् परानुत्सहतोऽभ्यद्रवत् अभिमुखं
गतवान् अकृच्छ्रायत च कृच्छ्राय पापाय कर्म्मणे क्रमितवान्
सत्रकक्षकष्टकृच्छ्रगहनेभ्यःकण्वचिकीर्षायामिति वक्तव्यमिति क्यङ्
कण्वचिकीर्षा पापचिकीर्षा ॥ ९६ ॥